

MINIMUM CUKROWE I ZAWARTOŚĆ CUKRU W ROŚLINACH PASTEWNYCH W RÓŻNYCH FAZACH WEGETACJI

Сахарный минимум и содержание сахара в кормовых растениях в различные фазы
вегетации

The „Sugar Minimum” and Sugar Content in Forage Crops at Various Stages
of Vegetation

WITOLD PODKÓWKA

Katedra Żywienia Zwierząt WSR — Olsztyn
Kierownik: Prof. dr J. Dubiski

Praca *in extenso* ogłoszona w Rocznikach Nauk Rolniczych 79-B-1 (1962)

W 27 roślinach pastewnych, przeważnie w trzech fazach wegetacji oznaczono minimum cukrowe i zawartość cukru, przeprowadzono próbne zakiszania w skali laboratoryjnej oraz wykonano analizy kiszzonek i oceniono je według skali Fliega.

Celem pracy było:

- a) sprawdzenie praktycznej przydatności teorii minimum cukrowego;
- b) ustalenie najbardziej odpowiedniej pory zakiszania poszczególnych zielonek,
- c) zapoczątkowanie gromadzenia materiałów, które posłużyłyby za podstawę do opracowania tablic, podobnych do tablic Zubrilina, lecz opartych na rodzimym materiale i przystosowanych do naszych warunków.

Na podstawie wyników oznaczeń minimum cukrowego i zawartości cukru wszystkie zbadane rośliny zostały podzielone na trzy grupy:

- 1) rośliny łatwo kiszące się: trawy, zboża, perz, rzepak i rzepik ozimy;
- 2) rośliny trudno kiszące się: wyka jara, peluszką, groch polny, bobik, łubin słodki, koniczyna czerwona;
- 3) rośliny nie kiszące się: lucerna, lebioda, ostrożeń polny.